

vil blive inddraget i høringsprocessen, når emnet berører branchens interesser, medens de såkaldte generelle organisationer inddrages i alle tilfælde. Høringsforpligtelsen omfatter også forberedelse af EU-retsakter.

Til stk. 2.

Bestemmelsen vil kun finde anvendelse i undtagelsestilfælde, f.eks. hvor en regulering med øjeblikkelig virkning er nødvendig for at sikre forbrugernes sikkerhed - eksempelvis forbud mod import af fisk fra koleraramte områder - eller for at leve op til tilsvarende internationale, eller fællesskabsretlige forpligtelser af hastende karakter.

Til kapitel 2.

Fødevarerikkerhed

Bestemmelserne i dette kapitel indeholder de grundlæggende bestemmelser om fødevarerikkerhed. Bestemmelserne skal sikre, at fødevarerne ikke indebærer en sundhedsrisiko for forbrugerne og i øvrigt må anses for at være egnede som fødevarer for mennesker.

Ved vurderingen af de forslag til lovbestemmelser, som er indeholdt i kapitlet, må følgende forhold tages i betragtning:

- Det er næppe muligt at fastslå med videnskabelig sikkerhed, at en fødevarer eller et stof, selvom det er fremstillet under de bedst mulige betingelser, er helt uskadelig selv for sunde individer.
- Sunde fødevarer kan være skadelige for mennesker med særlige sygdomme.
- Stærk overdreven eller ensidig brug af enkelte fødevarer kan være skadelig selv for sunde mennesker.
- Ved overvejelser om farligheden af forureninger og andre stoffer er mængden af det aktuelle stof i de fleste tilfælde af afgørende betydning.
- Der opstår og erkendes stadig nye forureninger i fødevarer.

Det er nødvendigt, at fødevarereglerne til stadighed underbygges og suppleres med toksikologisk, hygiejnisk-bakteriologisk forskning samt udvikling af de analytiske muligheder. Dette bør ske for at udvide kendskabet til bakteriologiske og kemiske forureninger m. m. i fødevarer, risikoen for dannelse af bakterie- og svampegifte samt forskydninger i fødevarernes indhold på grund af en intensiv landbrugsmæssig produktion, ændrede dyrkningsformer, anvendelse af ændrede sorter m. v.

Kapitlet indeholder desuden en række bemyndigelser for fødevarerministeren til at fastsætte regler om begrænsning af forureninger i fødevarer.

Til § 7

Bestemmelsen er en generel klausul, hvorved det slås fast, at fødevarer i alle led af behandlingen, ved modtagelse, slagtning, slagtemæssig behandling, tilvirkning og salg skal være af sund beskaffenhed og rimelig holdbarhed. Herved forstås, at varerne under hensyn til hvilken type vare, der er tale om, efter køb skal kunne opbevares en rimelig tid hjemme hos forbrugeren.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til reglerne i levnedsmiddellovens § 12 og for de enkelte produkter i kødlovens § 16, æglovens § 6, mælkeproduktlovens § 12 og delvis til fiskekvalitetslovens § 3, stk. 1, og stk. 2, litra a.

Bestemmelsen skal anvendes i alle tilfælde, hvor fødevarer på grund af forurening o.lign. kan give problemer af sundhedsmæssig karakter, såsom risiko for sygdomme eller forgiftninger, eller må anses for utjenlige til at skulle spises af mennesker, selv om der ikke er tale om forhold, som direkte giver sundhedsrisiko. Her tænkes f.eks. på sygelige forandringer som bylder i fisk, fordærvede som ses bl.a. ved forhøjede kimtal i kød, ændret konsistens, lugt og smag som harsk olie og sur mælk. For at en forurening er omfattet af bestemmelsen, er det en betingelse, at der foreligger en sundhedsrisiko eller et forhold, som gør varer utjenlige til at skulle spises af mennesker. Fødevarer kan således indeholde forureninger uden derfor at være omfattet af § 7, idet det ofte vil være forureningsgraden, der er afgørende, jf. § 10.

Bestemmelsen omfatter alle typer af forureninger o.lign., det vil sige biologiske, fysiske eller kemiske, jf. § 8.

Ordene »ved anvendelse på sædvanlig måde« sigter til, at kravet om, at fødevarerne ikke må skade forbrugeren, kun gælder, hvis forbrugeren anvender varen på en måde, som ud fra det almindelige kendskab til denne er hensigtsmæssig. Det vil eksempelvis sige, at varen indtages i rimelige mængder, idet stærk overdreven eller ensidig brug af enkelte fødevarer næsten altid vil være skadelig, eller at varen tilberedes korrekt, som udblødning og kogning af bønner. En påkrævet behandling af en vare vil i visse tilfælde kunne udløse et krav om, at dette oplyses på varens pakning, jf. §§ 22 og 24.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse i de tilfælde, hvor der indlægges eller indbygges fremmedlegemer i fødevarer. Som eksempler på dette kan nævnes plastikgenstande i chips og morgenmadscerealier.

Fødevarer må ikke sælges, hvis det må antages, at varen kan være utjenlig til fødevarer for mennesker.